

עזר וייצמן
סירב

יהודה בן-מיר
נחץ

צעירי המפד"ל קיבלו כסף
מסוחר־נשק מכסיקאי, ולחצו
באיומים על שר־הביטחון
לעשות עמו עסקים

כדנטיס

זכרון המר
נחץ

למכסיקה

רבירושם שנערך בבית־הנשיא, עמד הרב הראשי לישראל, הרב שלמה גורן, בין חברי ועדת־הקרו היו גם ח"כ פסח ורהפ"י טיג מהמפד"ל ושר־החינוך־והתרבות, זכרון המר.

אולם כן לא הוציא את כספו רק על הקרן הרישמית, אלא גם על קרן אחת נוספת, שבאופן רישמי אינה קיימת: קרן צעירי המפד"ל. במשך שנים ארוכות תרם כן סכומים בני מאות אלפי דולארים לצעירי המפד"ל, בראשותם של זכרון המר וח"כ יהודה בן-מיר. כספים שבחלקם הגדול עברו לקופת גושי־אמונים.

השמועות החלו במיזנון הכנסת. לאחר־כך עברו למוסדות ביטחוניים, למשרד־הביטחון, לתעשייה האווירית ולמפלגות השונות. היו שטענו כי עומדת להתפוצץ פרשת־השחוד הגדולה ביותר בי מדינת־ישראל. אחרים טענו, כי בפרשה זו מעורבים שרים וחבריי־כנסת ממיפלגות שור נות, ואף נשיא־המדינה.

השמועות כולן התרכזו סביב ישראלי־לשעבר, שירד לפני יותר מעשר שנים למכסיקה, אולם מאז לא ניתק את קשריו עם ישראל — מרדכי ("מרקוס") כץ.

לא זו בלבד שכן שמר על קשר עם ישראל, אלא עשה הון רב הודות לקשר זה. הוא הפך סוכן התעשייה האווירית, ומפעלים הקשורים בתעשייה זו, בדרום־אמריקה, כשהוא עושה מיליונים רבים מדמיי־עמלה, שגבה ממוצרי התעשייה האווירית והתעשיות האחרות שמכר לארצות־דרום־אמריקה, הצמאות לכל פריט של נשק ולכל פריט טכנולוגי.

אולם מתברר כי קשריו של כץ לא היו רק קשרים עסקיים עם מוסדות ביטחוניים בישראל, אלא אף קשרים עם משרד כן נשיא־המדינה, ועם המפד"ל. כץ הקים קרן, הנקראת על שמו, אשר הועמדה לרשות נשיא־המדינה. קרן זו מיועדת לישיר ראלים כישרוניים וצעירים, בעיקר צעירי רים דתיים. בראש ועדת־השופטים של הקרן, שהעניקה מדי שנה מלגות בטכס

שי

לח"כ הדתי

פני הורשים אחדים ביקש שר־הביטחון, עזר וייצמן, להפסיק את קשריה של התעשייה האווירית עם מר־כוס כץ.

לוייצמן היו שני נימוקים לדרישתו זו. האחד: "אני פשוט לא אוהב את האיש הזה" הסביר למקורביו. השני היה ענייני יותר. על פי החוזה של כץ עם התעשייה האווירית, רשאי היה כץ למכור את המוצרים, שהוא רוכש בארץ, בכל מחיר שהוא רוצה.

וייצמן מתנגד לשיטת־מכירה זו. לדעתו